

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoP/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319207856
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8319207856.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci navrhovateľky I. P., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v O. č. XXX, právne zastúpenej Mgr. Petrom Troščákom, advokátom so sídlom v Prešove, na ul. Hlavnej č. 50, proti odporcovi Ing. A. P., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu vo S., na ul. 8. mája č. XXX/XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 31.05.2022 č.k. 8P 306/2019-246 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie proti výroku o určení výživného.

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom zviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou po 280 eur mesačne od 21.08.2020. Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 21.08.2020 do 31.08.2022 vo výške 1.066,60 eur do 30.09.2022. Ďalej vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom zo dňa 11.05.2021 č.k. 8P 306/2019 - 135 bol zamietnutý návrh na zvýšenie výživného za obdobie od 25.10.2019 do 20.08.2020. Konanie o zvýšenie výživného od 21.08.2020 bolo zastavené. V dôsledku podaného odvolania odvolací súd rozsudkom zo dňa 30.09.2021 č.k. 7CoP 3/2021-188 zmenil rozsudok v jeho zamietavej časti tak, že odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 230 eur mesačne za obdobie od 25.10.2019 do 20.08.2020. Dlžné výživné vo výške 296 eur za obdobie od 25.10.2019 do 20.08.2020 uložil odporcovi zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zrušil rozsudok vo výrokoch o zastavení konania a o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Po zrušení veci odvolacím súdom bolo zistené, že navrhovateľka pokračuje v štúdiu na vysokej škole a odporca pracuje v rovnakom zamestnaní, kde jeho čistý príjem v roku 2021 predstavoval sumu 20.598 eur a za tri mesiace roku 2022 sumu 3.971 eur. Čistý mesačný príjem odporcu tak dosahuje sumu 1.637 eur a z tejto sumy sa vychádzalo pre určenie výživného po dosiahnutí plnoletosti. V priebehu konania sa navrhovateľka a odporca zhodli na tom, aby na výžive navrhovateľky odporca participoval sumou vo výške 280 eur mesačne počas jej pokračovania na štúdiu na vysokej škole. Keďže odporca prispieval na výživu navrhovateľky sumou po 230 eur mesačne, dlh na výživnom dosiahol sumu 1.066,60 eur, ktorú odporca doplatí do 30.09.2022.

4. Čo sa týka trov konania, o týchto sa rozhodlo podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku.

5. Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o určení výživného a výroku o trovách konania, podala odvolanie navrhovateľka. Ako dôvod uviedla, že výrok o určení výživného je nesprávne naformulovaný. V danom prípade nešlo o prvé určenie výživného na navrhovateľku, ale išlo o zvýšenie už určeného výživného, pričom toto bolo naposledy zvyšované rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.09.2021 sp. zn. 7CoP 3/2021. Navrhovateľka týmto odvolaním nenapadá zvýšenie výživného zo sumy 230 eur mesačne na sumu 280 eur mesačne odo dňa 21.08.2020 do budúca, pretože suma 280 eur mesačne je výsledkom zhody navrhovateľky a odporcu, ale napáda ním iba znenie výroku, z ktorého nie je zrejmé, že ide o zvýšenie výživného.

6. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, tento je nesprávny, nezákonný a nedostatočne odôvodnený, resp. odôvodnenie nemá žiadnu právnu relevanciu a logiku. Navrhovateľka si uplatnila nárok na náhradu trov konania, pretože odporca jej odmietal dobrovoľne prispievať vyšším výživným ako bola naposledy určená suma 230 eur mesačne a to napriek tomu, že došlo k zvýšeniu životných nákladov a nástupu navrhovateľky na vysokú školu. Odporca jej pritom už roky neprispieva nijako nad rámec výživného a ani jej neposkytuje dary pri príležitosti sviatkov a podobne. Je nepochybné, že navrhovateľke má byť priznaná náhrada trov konania, pretože odporca až takmer do konca posledného pojednávania konaného dňa 31.05.2022 nesúhlasil so zvýšením výživného a uvádzal rôzne absurdné a klamlivé tvrdenia. Je zrejmé, že k zvýšeniu výživného by bez podania návrhu na súd nikdy nedošlo.

7. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 65, § 66 a § 67 Civilného mimosporového poriadku preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie navrhovateľky nie je opodstatnené a v časti týkajúcej sa určenia výživného bolo podané neoprávnenou osobou.

8. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 59 a nasl. upravuje len niektoré ustanovenia o odvolaní. Nejde teda o úpravu komplexnú a preto je potrebné v súvislosti s odvolacím konaním použiť podporne aj ustanovenia Civilného sporového poriadku, čo priamo vyplýva z ust. § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku.

9. Podľa ust. § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie a teda či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie. V časti určenia výživného navrhovateľka by mala postavenie osoby oprávnenej na podanie odvolania, len ak by požadovala určiť vyššie výživné, než ako bolo stanovené v rozhodnutí o výživnom. Takáto situácia nenastala, nakoľko navrhovateľka napáda iba znenie výroku, z ktorého nevyplýva, aby išlo o zvýšenie výživného.

10. Ako to vyplýva z obsahu spisu a zo záhlavia napadnutého rozsudku, predmetom konania je zvýšenie výživného a nie iný nárok. K určeniu povinnosti odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou po 280 eur mesačne od 21.08.2020 teda došlo bez akýchkoľvek pochybností v konaní o zvýšení výživného.

11. V dôsledku uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. §386 písm. b) Civilného sporového poriadku odvolanie navrhovateľky smerujúce proti výroku o určení výživného odmietol ako podané neoprávnenou osobou. Týmto rozhodnutím totiž navrhovateľke nebola spôsobená žiadna ujma na jej právach.

12. Pokiaľ ide o trovy konania, pri rozhodovaní o nich sa správne vychádzalo z ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. V mimosporových konaniach upravených týmto zákonom totiž platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 Civilného mimosporového poriadku). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

13. Výnimkou zo zásady uvedenej v ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku predstavuje ust. § 55 C.m.p., ktoré umožňuje priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Za takéto okolnosti nemožno považovať to, že odporca až do posledného pojednávania konaného dňa 31.05.2022, kedy súhlasil so zvýšením výživného, odmietal prispievať navrhovateľke

vyšším výživným a ani to, že odporca navrhovateľke už roky neprispieval nijako nad rámec výživného a ani jej neposkytoval dary pri príležitosti sviatkov a podobne. Ak by každý nesúhlas so zvýšením výživného a neprispievanie nad rámec výživného určeného súdom malo za následok priznanie náhrady trov konania, v takomto prípade by sa už nejednalo o výnimkou, ale o pravidlo.

14. S prihliadnutím na vyššie uvedené, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania sa rozhodlo v súlade s ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).